

Narozeniny 2011

*... a nevěřil by tomu svět,
jak rychle plyne 25 let...*

Narozeniny

14. - 15.5.

Narozeniny. Ano, už pětadvacáté. Nějak to letí.

Sraz na tuto kolosálnost je v hospůdce v Přisednici. Dojedeme k ní každý jak umí. Praha přijede po Černočické stezce přes Beroun, Zdice a Zbiroh. Plzeň dorazí na oběd do Zdic a pak společně. Tolik záměr.

V Praze máme sraz u Barrandovského mostu na Smíchovské straně. Zatím by tam měla být Jana a Michal.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Praha	0	609	0	0	17

Já jsem na místě chvíli před devátou a tak si dělám pohodlí a čekám. Po deváté přijela Jana. Přivítali jsme se a otočili její nové bágly. Jak tak ve fofru balila a asi na to neviděla, nasadila je opačně. To to bylo akční!

Po půl desáté odjíždíme. Bohužel nikdo jiný nedorazil. Vyvedl jsem nás nestekou přímo u řeky. Stezka vede zadem pod Barrandovskou skálou. To, po čem jedeme má malou nevýhodu. Je to terénem. Ale protože už tudy projelo opravdu hodně cyklistů, je to tu sjízdné. Zatím se jede velmi dobře. Svítí slunce, je teplo, nálada je dobrá, až chvílemi i optimistická.

Ještě maličkost u Jany. Má poněkud málo vzduchu v pneumatikách. Tím, co máme s sebou nedokážeme přemoci sílu ventilku v propustném směru a tak jsme si řekli, že zastavíme u nějaké benzínky a dofoukneme tam.

Myšlenka to byla hezká, ale nějak jsme to zakecali a tak jsme zdroj tlakového vzduchu u mostu Inteligence úspěšně minuli. Nevadí, dohustíme jinde.

Pokračovali jsme po stezce na levém břehu Vltavy do Radotína. Jelo se velmi pěkně, nic mimořádného se nedělo, pořád jsme o něčem debatovali, tedy pokud to šířka stezky dovolila.

Plynulost jízdy narušila až zastávka u atrakce č. 1 – pekárny v Mokropsech. Znalcům netřeba nic vysvětlovat. Pro neznalé – malá pekárna ve vesnici, kde pečou strašně moc dobře a samé dobroty. A tak jsme tam zastavili a posvačili.

Na další cestě nás čekala hned za rohem další atrakce – děrovaný most. Opět jej nebudu nijak popisovat. Prostě pochozí část je z roštů, skrz které je vidět dolů. A kdybychom jeli jen o maličko pomaleji, mohla být atrakce na druhou, jel tam vlak. Ale až když jsme byli z mostu dole.

Pak se zase nedělo nic zajímavého. Jízda probíhala klidně a hladce, žádná zrada, počasí pořád výborné, prostě si nebylo na co ztěžovat.

V tomto rozpoložení jsme dojeli poměrně svižným tempem až do obce Lety. Tady je stezka tažená v zástavbě a kdo to tu nezná, musí bedlivě sledovat značení stezky. A tak se stalo, že jsem jel za Janou a protože jsem věděl, že přijíždíme na málo přehlednou křižovátku, dost nahlas jsem jí řekl, že pojedeme doleva. Zároveň jsem si malinko nadjel doprava, abych se tam vešel a začal s manévrem odbočení doleva. Ne tak Jana. Velmi bravurně to stříhla doprava a nezměněnou rychlostí upalovala k hlavní. Párkrát jsem stiskl tlačítko sirény. Výsledek byl ten, že celá ulice zpozorněla a začala se po mně ohlížet. Ne tak Jana. Dojela až k hlavní a pak se začala po mně shánět. Naštěstí vidí dobře a tak jsem na ni mávnul, aby se vrátila. Když ke mně dojela, řekla mi, že sice registrovala výzvu k odbočení vlevo, ale když viděla můj manévr, který naznačoval odbočení vpravo, nezaváhala ani chvilku a stříhla to tam. Prý si myslela, že jsem řekl doleva a myslel doprava...

Jedeme dál. Ještě chvíli jsme si povídali o tom jak se takovéhle věci dějí vlastně běžně, když jsme při dalším zatáčení doleva málem sešrotovali celou rodinku na kolech. Stáli za hranou živého plotu, z našeho úhlu nebyli vidět. Jet jen o malinko rychleji, trefil bych pantátu i ratolesti na sedačce.

A na další dlouhou dobu bylo zase po vzrušení. Pořád je pěkně, furt se jede skvěle. A tak jsme dojeli do vesnice Karlštejn. Rozhodl jsem se zastavit a podat o naši poloze zprávu Kachnovi, se kterým máme sraz v Berouně. Jen jsme zastavili, všimla si Jana benzínky. Aha, zase jsem na to zapomněl. Je třeba dohustit. Přesunuli jsme se tam, poslal jsem SMS a pokusil se zajistit tlak v pneumatikách Jany.

Nebylo to jen tak. Místní kompresor má sice hadici, ale koncovku na ní ne. A tak po vysilujících deseti minutách, kdy jsem potichu vzýval kurev sedm, jsem prohlásil, že ani toto zařízení nám nepomůže. Potíž je v nepřítomnosti koncovky. Ta má v sobě pumprdlík, který zamáčkne jehlu ventilku a tím jej otevře a pak může stlačený vzduch nerušeně plovat do duše. Jenomže takhle nemáme šanci.

Odjíždíme. Ne daleko. Hned u nájezdu na most na lavičce jsem zmerčil Kachnu. Pravda, není to tady moc Beroun, ale je dobře, že je tu. Představili se s Janou a zase jedeme. Vlastně ne. Ještě jsme se pokusili pomoci Kachněci pumpičky s nástavcem na auto ventily nahnat nějaký vzduch do Janiných pneumatik. Tentokrát se to Kachnovi povedlo. Gumy jsou velmi natvrdlé a tak nic nebrání vyrazit na další cestu.

Jízda dostala hned jiný nádech a docela to odsejpallo. Projeli jsme Srbsko, použili nově upravenou část stezky pod skálami a pak Kachna vnesl zmatek do našich řad.

Bylo potřeba za lávkou vyjet malý, ale prudký kopeček. Na to je potřeba se rozjet. Jenomže u lávky byla nějaká skrumáž a tak jsme museli zastavit. Chtěl jsem si nechat odstup za posledními, ale znovu a znovu se přede mě cpali další pěšáci. Kachna se rozjel a že prý za lávkou ostře doprava. Lávku přešel a zmizel za roštím. Jana se také pokusila o rozjezd, ale nějak nevyšlo. Nestihla si při zastavování přeřadit a teď to sakra vážne. Tím se stalo, že jsme se vyloužili doprava a Kachna byl pryč. Akorát nějak neřekl, kam potom budeme pokračovat. Jestli na přímou stezku do Berouna, nebo zadem po ž.t.z. Logické mi připadalo to druhé a tak jsme se tam vydali. Správnost směru potvrzovala cedule, že je tam nějaká akce ČD (zaměstnavatele Kachny). Akorát jsme ho nenašli a pokusy o spojení telefonicky vyšly naprázdno, protože zde operátoři neoperují. Nicméně cesta po žluté se mi přestala líbit. V týdnu dost přišlo a tak je povrch nasáklý vodou a

měkký. Jede se po tom špatně a tak se rozhodují pro návrat na asfalt. Otočili jsme se a jeli směrem k Alkazaru.

Jan jsme minuli Alkazar a rozjeli se z kopečka, byl tu Kachna. Z protisměru. A prý kde jsme. Nějak si to s Janou vysvětlili. Já jsem jel kousek před nimi, protože bychom se tři vedle sebe nevešli. A než jsme se nadáli, byli jsme v Berouně. Přejeli jsme železniční most, projeli kolem nádraží, chytli se další stezky a pořád svižně jeli do Zdic.

Pořád je hezky, teplo, kola jedou bez poruch, prostě paráda. Na kraji Zdic jsme chvíli váhali kam dál. Jde totiž o to, že máme sraz s Plzni v hospodě Pod skálou. A nějak nevíme kde to je, protože tahle vesnice je vždycky jenom průjezdní na odjezdové, nebo návratové trase. Výsledně jsme se shodli na tom, že to bude ta, co je na opačném konci hned u hlavní.

Za asi kilometr se ukázalo, že tomu tak opravdu je. Jenom je mizérie v tom, že tu nikdo z Plzeňáků není. Nevadí, počkáme tu na ně.

Zabrali jsme sůl, udělali si pohodlí, prostudovali jídelní lístky a začali objednávat. Až sem v pořádku, jako v každé jiné restauraci. Ale pak došlo na Kachnu. Měl chut' jenom na hranolky s tatarkou. Servírka mu však řekla, že samotnou přílohu nepodávají. Nenechal jsem se zaskočit a objednal si kuřeč řízek s kroketami a vedle na talíř hranolky. Servírka byla spokojená a odešla. Pak nám po nějakém čase přinesla nápoje. Janě nějakou kolu, mně desítku a Kachnovi nealko pivo. A začali jsme vyprávět.

Cestou sem jsme slovně zavádili o Yvonu. V Janě to vzbudilo zvědavost. Ted' máme dost času abychom jí pověděli víc. Celou dobu se dobře baví a prý, pokud bychom nevyprávěli oba to samé a povídání by někde nesedělo, nevěřila by nám to. Ano, přiznávám, že sama Yvona je neuvěřitelná.

Mezi povídáním jsem se spojil se Šnekem. Řekl mi, že je asi 15 km od hospody. To tady tak za 20 minut bude. Dig.

Tak už je zas sobota, tak už jsem zas na kole. A kochám se jarní přírodou. Slunko svítí ostošeť a to podle předpovědi mělo přšet ostosedm. Nerozumím tomu, ale nedovolují si stěžovat. Jedu do Zdic na sraz s kamarády. Už se docela těším. Dlouho jsme se neviděli a určitě bude co povídat a tlachat a tak... Šnk.

Celou dobu, než slavnostně přijel jsme rozebírali zážitky s Yvonou a také se najedli. Akorát se to zase neobešlo bez schválností. Ty hranolky mi dali na stejný talíř. Asi měli dojem, že nás to rozhodí. Nestalo se tak. Dal jsem talíř mezi mě a Kachnu, uchopili jsme příbor a věnovali se na talíři tou, co komu patřilo. Servírka to zmerčila, zakabonila se, ale neřekla nic.

Šnek přisedl k nám a taky si dal desítku a připojil se k vyprávění o Yvoně. Teprve teď se Janě potvrdilo, že jsme s Kachnou nekecali. Dig.

Nojo, Zdice jsou tady, vítání taky a vyprávění začíná. Při tlachání si uvědomuji, kolik jsem už poznal nových super lidiček díky již dvouleté znalosti cykloklubu Hellstour. A tento víkend klub slaví pětadvacetiny. To si přece nemohu nechat ujít... Šnk.

Přinesli nám další pivo. Napil jsem se a měl jsem pocit, že jsem se ocitl u škopku s nádobím. Bylo to hnusný a mydlinkovatý. Kachna to přikládal tomu, že má v zobáku pachut' nealko piva, ale když jsem dal najevo nesouhlas s chutí a kvalitou nápoje nahlas, připojil se ke mně. Ještě jsme kontrolně ochutnali Šnekovo pivo a to bylo v pořádku. Kachna se zvedl a šel to se servírkou vyřešit. Jak přesně a o čem jednali nevím. Výsledek byl ten, že nám pivo odebrali a neúčtovali. Asi je nejvyšší čas popojet.

Šnek projevil přání jet se dopít někam jinam.

Dig.

No, není divu, pivo napěněné saponátem opravdu nemusím, ale žížen je nekonečné...

A v jeho případě i trochu najíst. Kachna prohlásil, že to není problém. Věřím mu. Je takříkajíc zdejší. A tak jsme vyjeli. Ne nijak daleko. Hned v Hředlích je ten jediný správný podnik. Nejen že mají dobré pivo, ale také polívku. Poseděli jsme, doplnili pivínky do krve a že pojedeme dál.

Máme fůru času. Je půl třetí a v Přisednici máme být v šest. Kachna přišel s tím, že teď je ten jediný správný okamžik na malou odbočku na Broumy. Už cestou o to několikrát zavadil, když vyprávěl, jak s kamarádem... a ten pak doma... Dobře jedeme tam.

Je horko a od Točnicku je to dokopce.

Nevadí, nespěcháme. A tak se kocháme krajinou kolem, prázdnou silnicí, zase povídáme o všem možném, prostě pohoda.

A za pár kilometrů jsme tam. Broumy. Hospůdka Na hřišti a v ní pivo Matuška. To je hlavní atrakce, na kterou nás Kachna lákal. A měl proč. Bohužel už nemají sedmnáctku, ale čtrnáctku ano, také pšeničnou třináctku a dvanáctku klasik. A tak jsme si objednali každý to své a zase se dobře bavili.

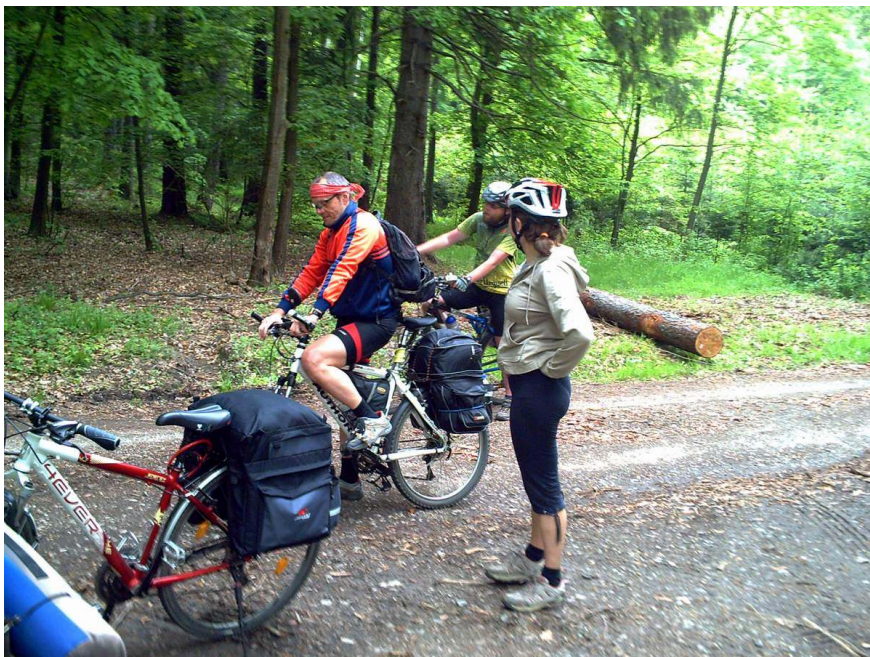

Kachna je výbornej vypravěč... Zábava plynula, bohužel čas taky. A mnohem rychleji. Dopili jsme a přišlo spojení. Šnek vzal telefon a chvíli cosi vyprávěl. Po skončení hovoru se tvářil velmi spokojeně. Prý na nás v Přisednici čeká Vojta. Ano, ten Vojta, který byl s

námi na Otevírání cest. A prý už pijou na naše zdraví. Pijou? No dobrá, nechám se překvapit.

A jedeme. Chvilku se silnice vlní a pak se naklonila a 5 kilometrů jedeme dolů.

Prostě nádhera. A tak jsme byli v cíli velmi rychle. Najeli jsme k hospodě, zaparkovali a šli do lokálu. U stolu hned proti vchodu seděl Vojta. A vedle něj slečna. Aha, proto to množné číslo. Představil nám ji jako Janu. Komické bylo ploutvotřesení mezi Janou a Janou...

Pak už to bylo o samotné oslavě,

vyprávění, žertíkách, komunikaci s místními, povídání, komunikace s podnapilými místními, probírání plánů do budoucna, komunikace s místními, co byli na šrot, mezi tím večere v podobě klobásek a párečků, nějaký ten panák a pak začalo lejt. Kola sice stojí na dešti, ale máme nepromokavou bagáž, tak o nic nejde. Dig.

Venku leje a do mě někdo pořád leje piva a frňany... Tlachání je nekonečné, je Šnk.

Krátce před druhou ranní už toho máme opravdu dost. Dohodli jsme nocleh s výčepkem a krátce na to hospoda zavřela. A teď se ukázalo, jak je ta bagáž nepromokavá. V zásadě ano. Akorát když jsem šel pro doklady a peníze, povedlo se mi nedovřít technickou kapsu. Bohužel zrovna tahle byla na návětrné straně a napršelo do ní. A pak vnitřkem protekla voda úplně všude. Jsem opět velmi šikovný!

Jako nocležiště nám bylo přiděleno kryté zápraží a vlastně všechno co patřilo k hospodě. Mně připadaly nejsušší lavičky u venkovního stolu pod velkým slunečníkem. Tak jsme s Janou zabrali každý jednu, pokryli ji nafukovací karimatkou a spacákem, ulehli a za chvíli nevěděli o světě.

Kachna se Šnekem se usídlili na zápraží, zamotali se do všeho, co našli a také utichli. Nejděle to trvalo Vojtovi s jeho Janou. Ti stavěli stan. Nevím přesně, co se tam u toho dělo, ale zdálo se, že se u toho dobře bavěj...

V noci mně probudila nezměrná touha. Touha po vyprázdnění od všech tekutin. Díky tomu jsem zjistil, že už jen poprchává. A to už je opravdu pro dnešek konec.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Přísednice	50,7	700	90,2	16,2	26 - 7

Ráno 15.5. neděle

Probudil mě blízký nesrozumitelný hovor. Už bylo světlo. Nedařilo se mi zaměřit odkud a kdo a o čem musí kecat tak brzo a budit mě. Zalezl jsem hlouběji do spacího vácku a začal předstírat, že tady vůbec nejsem. A jak jsem se tak otočil, lokalizoval jsem zdroj keců. Jde to zpoza tují a je to Vojta s Janou. GRRRR!!

Za nějakou dobu jsem se potřeboval protáhnout. Ale v místě, kde jsem, to nejde. Abych si mohl narovnat údy, musím vstát. A jak jsem se tak vymotal ze spacího, šel jsem se projít. Ne daleko. Jenom na zápraží. Kachna už se tam taky nějak hemží, Šnek dělá, že neexistuje, ti dva jsou zase ve stanu, ale žvanit nepřestali.

Když se hnula i Jana, byl to signál ke všeobecnému vstávání.

Velmi pomalému a rozvážnému. Když jsme pak probírali noční zážitky, vypadlo z Jany, že jí byla zima. Tedy do té doby, než sama sebe přesvědčila, že si vezme ponožky. Pak už to bylo prý v pořádku. Také tam měl někdo v noci hledat nějaké kolo. Ano, nějaké leží pod tujemi. Nejlepší zážitky měl Šnek. Cituji: „tma a ticho.“

Zvolna jsme začali balit a zjišťovat, co máme všechno mokré. Pak došlo i na snídani.

Mezi tím přišel hospodskej a otevřel. Tak to je špatně. Posledně jsme kvůli tomu odjeli až v poledne. Ale tentokrát jsme byli stateční a nedali si ani jedno. Dig.

No, jsou chvíle, kdy nepotřebuji být statečný, ale je to zvláštní, já po ránu vůbec zatím nemám chuť na pivo. Něco se děje. Ānebo ještě spím...

Dojeli jsme, dorozebrali dění posledních 18ti hodin, dobalili a připravili se na cestu. Po desáté hodině odjždíme. Společně jsme dojeli na blízkou křižovatku a tam se rozdělili na ty, co pojedou do Plzně a ty, co pojedou na Prahu. Rozloučili jsme se a každá trojice se vydala někam jinam. Šnekovci zmizeli za zatáčkou, Kachna, Jana a já si teď vychutnáváme oněch 5 kilometrů, co jsme včera sjeli, pro změnu nahoru.

Teda ale nejede to. Jana jde dokonce kus pěšky. Ano, zdálo se to být nekonečné a velice namáhavé, ale po nějaké době tu byl vršek kopce a od té doby jsme jeli převážně dolů. Akorát byla zima. Od rána je pod mrakem, chladno a šedivo. Ale pořád jedeme dolů. A tak jsme projeli Točnick, Hředle Zdice a přijeli do Berouna. Přímo k nádraží. Kachna je tu doma, Jana chce pokračovat vlakem.

U odjezdových cedulí jsme se dozvěděli, že vlak jede za padesát minut. Jana projevila přání se najíst. Kachna nás dovedl do restaurace v pivovaru a po rozloučení se taktně vzdálil. Prý jde spát, protože má dnes noční. My jsme se najedli a znovu se přesunuli k nádraží. Mělo to jet za pár minut, tak jsme se rozloučili a Jana zmizela v hale.

Dál už to vlastně nebylo zajímavé. Najel jsem na stezku, velmi pomalu po ní jel, zastavil se v Alkazaru, nakoukl do jeskyněk a zase pokračoval v pomalé jízdě. Jenomže v Srbsku začalo foukat proti. Otravovalo to, ale jet se dalo. Pokračoval jsem po stejné cestě, jako včera směrem sem. Nedělo se nic, co by stálo za záznam. Pořád šedivo, furt vítr, stále šedivo.

Projel jsem Mokropsy a přijel do Černošic. Sjel jsem na novou stezku a vypukly potíže. Bylo tam hejno bruslařů, pohybovali se krokem, kecali mezi sebou a zabírali celou stezku. Ťuknul jsem o tlačítko malé sirény. Bruslaři se na mě obořili, že prý co si to dovoluju na ně troubit. Stezka je pro každého, tak at' je neotravuju. Připomněl jsem jim že stezka je pro každého, ale dodržují se na ní jistá pravidla, třeba že se nejezdí v protisměru a nepřekáží se ostatním. Docílil jsem jen toho, že se celá překážející šestka zastavila. Za mnou jsem zaslechl známý zvuk přehazovačky. V protisměru přijížděla rodinka na kolech. S bruslařema to ani nehnulo. A začali nasazovat na chlapíka, co měl za sebou sedačku se svištěm. Z mého směru přijeli dva elastáci a chvíli se orientovali v situaci. Jeden z nich se narovnal v řídítkách a nahlas pronesl: "Pánové, udělejte nám prosím místo na průjezd." „Trhni si nohou“, ozvalo se ze šestice. Elasták nevzrušeně sesedl, předal kolo na podržení kolegovi, došel k šestici a jednoho po druhém vzal, roztlačil ho a zatočil s ním do straně. Bruslaři se nezmohli na odpor a popadali za obrubník mimo stezku. Takhle radikální postup mě překvapil, ale nevyvedl z míry. Popojel jsem tak abych bruslařům bránil v návratu na stezku. Mezi tím se ostatní rozjeli a odjeli. Bruslaři nadávali, ale na akci se nezmohli. Našlápl jsem si a rozjel se.

A dál to zase nebylo zajímavé. Akorát otravoval protivítr. V Radotíně jsem se stavil na Sprite a pomalu se blížil ku Praze. Na hranicích stověžaté matičky vysvitlo slunce a oteplilo se. Hned se jelo líp. Jediné, co ještě stojí za zmínku je rozhrabané nábreží u Národního divadla. Objížďka stezky je tažená pod mostem a vyvěrá u Novotného lávky. Mnoho aut, kostky na silnici, prostě pakárna. Pak už nájezd na stezku a za osm kilometrů konec.

Ano, výprava byla trochu jiná, ale i tak jsem spokojen. Doufám, že ostatní taky.
Dig.

Výprava to byla oslavná. Po řádné oslavě cítím, že mě vůbec nechtějí nohy šlapat do kopce a mám pocit, že i mé kolo včera pořádně slavilo. Prostě to dnes nejede. A proto Jana s Vojtou mě záhy opouštějí a jedou si svým tempem. Já v poklidu jedu na Plzeň, mám celé nedělní odpoledne před sebou a nemusím spěchat. Sluníčko už zas svítí a je fajn...

Šnk.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu (C)
Praha	51,2	788	88,5	15,8	21 - 10

Celková technická data:

Účast
Oficiálně přiznaná
kilmetráž
Příště

dva nezníčitelní...: Šnek, Dig,

179 km

Voda

Trasa výpravy		
Praha	Točník	Beroun
Radotín	Broumy	Srbsko
Černošce	Líšná	Karlštejn
Dobřichovice	Jablečno	Řevnice
Řevnice	Přisednice	Dobřichovice
Karlštejn	Jablečno	Mokropsy
Srbsko	Líšná	Dobřichovice
Beroun	Točník	Černošce
Zdice	Hředle	Radotín
Hředle	Zdice	Praha

Osoby, jejich zkratky a písmo:

Hanka (Haj), Dig (Dig), Petr (Pek), Šnek (Šnk), Evík (Evk), Jiné (doprovodný text, nebo text převzatý z jiných materiálů)

Obrazová příloha

PIVOVAR Berounský Medvod Tyrsova 135 Beroun 266 01 Provozovatel: Hana Mayerová DIČ: 026-5852190674 Tel: 311 622 566 #let: 25 Datum: 15-05-2011 Stl: 7 Zač: 13:09 Uzav: 13:38		25.00 20.00 55.00 70.00	Total: 170.00	170.00	CZK	DĚKUJEME VĚM ZA NIVLTIVU Computed by: WWW.RKEEPER.CZ	vzt. DPH 170.00 170.00
bez DPH A (20%) Součet	141.67 141.67	DPH 28.33 28.33	170.00	170.00	170.00	170.00	170.00

~~38-XXXX~~
~~9-XXXX~~
 18-XXXX
~~32-XXXX~~
~~39-XXXX~~
 23-XXXX
~~24-XXXX~~

~~15~~
~~22~~
~~69~~

**RESTAURACE
 U SMETANŮ - HŘEDLE 26**
 Milan Lukavský
 267 54 PRÁSKOLESY 53
 IČ: 431 22 183 DIČ: CZ220502336

~~528~~
~~528~~
~~22~~

Restaurace pod skalou
 Komenského 1010
 267 51 Zdice
 Tel.: 777 733 173
 IC: 71017445 DIČ: cz7854300608

Uctenka: 1022489 DÚZP: 14.05.2011
 Pokladna č.: 1 104 Cas: 14:30

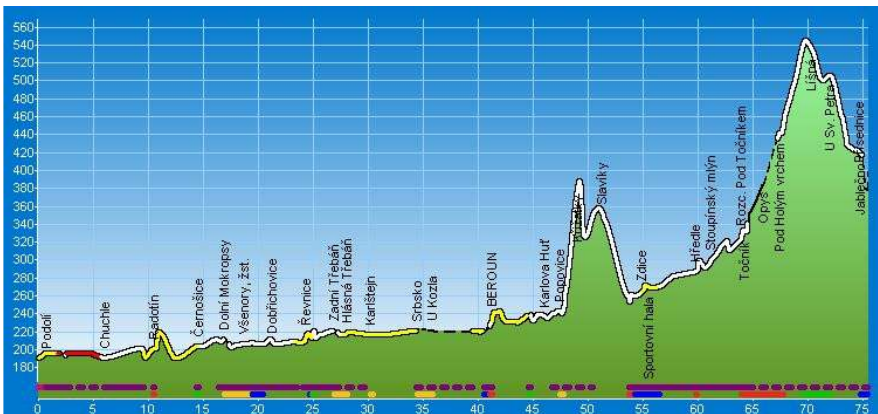
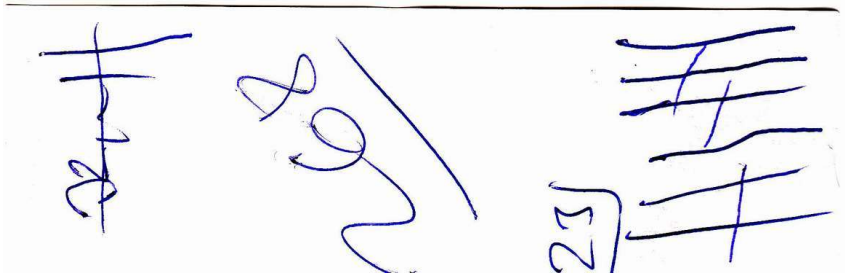
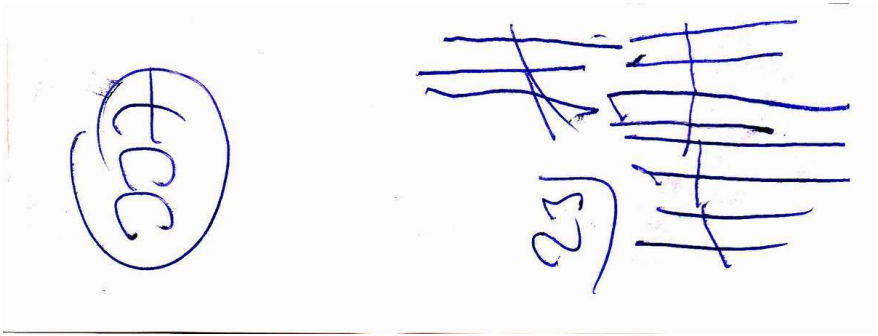
Název: Jed.: Celkem:

Radekast nearko 0,5l	1ks	21,00/Ks
1107		21,00
Gambrius 10 0,5l	3ks	21,00/Ks
1100		63,00
Cofola 0,3l	1ks	24,00/Ks
1150		24,00
Gnocéchi pepék	1ks	120,00/Ks
2558		120,00
Smazený kureci rizék	1ks	100,00/Ks
2195		100,00
Krokety	1ks	25,00/Ks
3002		25,00
Hranolky	1ks	25,00/Ks
3001		25,00
Espresso	1ks	25,00/Ks
1303		25,00

K uhradé v hotovosti: 403,00 Kc
 DEHš Bez DEH: DPŠ: Vcetne DEH:
 0 403,00 0,00 403,00 Kc

Dekujeme za Vasi navstevu.

278

© Hell's Tour_{club} 2011
Dig & Šnk
Neprodejné
e-mail: dig@hellstourclub.cz